

مفهوم مسائل بدخیم

محمد فاضلی

مفهوم «مسائل بدخیم» از دهه ۱۹۷۰ در ادبیات علوم اجتماعی، اقتصادی و مدیریت به کار برده شده و پس از آن به شدت گسترش یافته است. این مفهوم بر طیفی از مسائل تأکید می‌کند که برای آن‌ها ویژگی‌های زیر بر شمرده شده است:

۱. هیچ صور تبندی مشخصی از مسئله بدخیم وجود ندارد. اطلاعات لازم برای شناخت مسئله، به ایده متناظر با حل مسئله بستگی دارد. تعریف مسئله، خود مسئله است.
۲. مسئله تا زمانی که راه حل آن پیدا نشده، قابل تعریف نیست. کسی نمی‌تواند مسئله را تعریف و بعد آن را حل کند.
۳. مسائل بدخیم، قاعده توقف ندارند، و به خاطر زمان، هزینه یا ارزش‌ها راه حل متوقف می‌شود.
۴. راه حل مسائل بدخیم، درست یا غلط نیستند، بلکه خوب یا بد هستند.
۵. آزمون صریحی برای ارزیابی پیامدهای راه حل وجود ندارد. موجی از پیامدها در پس هر راه حلی خوابیده است.
۶. فرصت برای آزمون و خطا وجود ندارد و هر بار تلاش برای حل مسئله، پیامدهای سنگین دارد.
۷. مجموعه مشخصی از راهکارها در میان نیست. مجموعه راهکارهای ممکن، در تعامل بررسی می‌شوند و کاربست آن‌ها نیز تابع قواعد الزاماً مشخصی نیست.
۸. هر مسئله تقریباً منحصر به فرد است و از این‌رو انتقال راه حل‌ها، الزاماً درست نیست.
۹. سطح مسئله بیشتر به تحلیل‌گر بستگی دارد تا ذات مسئله، و هر مسئله قابل ارجاع به مسئله دیگری است.

برخی از عمدترين مسائل سياست عمومي در ايران کم و بيش به مسائل بدخيم شباخت يافته‌اند. مسائلی نظير محيط زبست و آب، نظام بانکي، نظام مالياتي، وضعیت صندوق‌های بازنگشتگی و خروج از رکود به درجاتی شباخت‌های جدي به مسائل بدخيم دارند. ادبیات و دانش تولیدشده در زمینه مسائل بدخيم می‌تواند به بهبود درک ما از سياست عمومي در اين عرصه کمک کند. جستجوی ساده بانک‌هاي اطلاعاتي نشان می‌دهد متونی انجشت‌شمار درباره مسائل بدخيم به فارسي موجود است و اصلی‌ترین کتب و مقالات در اين عرصه به زبان فارسي برگردايده نشده‌اند.

مقاله «غلبه بر تراژدي برآمده از مشكلات فوق‌وخيم: محدود ساختن منافع شخصی آينده برای بهبود وضعیت تغييرات اقلیمي جهانی» يکی از مهم‌ترین نوشته‌ها در سالیان اخير در ادبیات مسائل بدخيم است که ضمن معرفی مفهوم «مسائل فوق‌بدخيم»، طيفی از دست‌آوردهای نظری نهادگرایي را برای تحليل سياست‌گذاري به منظور ايجاد تغييرات لازم در وضعیت مسائل فوق‌بدخيم ارائه می‌کند.

فصلنامه مطالعات راهبردي سياست‌گذاري عمومي با عنایت به ظرفیت ادبیات مسائل بدخيم برای تحليل مسائل سياست‌گذاري عمومي در ايران نسبت به ترجمه اين مقاله اقدام کرده است. مقاله البته بسیار طولاني و ترجمه فارسي آن قريباً به بيسوتويك هزار کلمه بوده که با توجه به محدوديت صفحات مجله، در دو شماره منتشر می‌شود. قسمت اول مقاله که در اين شماره ارائه شده، بيشتر ناظر بر بعد نظری مقاله است و قسمت دوم به کاربست ايده‌های نظری ارائه‌شده در عرصه سياست‌گذاري می‌پردازد. مقاله اگرچه بر سياست‌گذاري برای مقابله با تغييرات آب و هوايی متمرکز است، اما حاوي برخی از غني‌ترین ايده‌های ادبیات مسائل بدخيم و نهادگرایي در حوزه سياست‌گذاري عمومي است.